

Nina Rochelle, Huggorm

En riktigt slipad huggorm slpper bytet
Frst nr man r stel och kall
Hon mste knnt min skrck
Och sett potentialen i mitt frfall

Man skickas upp bland molnen
Rusig av huggormens vertag
Sen lmnar man ett slagflt frgiftad
Och vill aldrig mer tillbaks

En huggorm gr p instinkt
Och hon drivs av en enda ambition
Och man gr in i traumat
Formad av en gammal slitstark tradition

En huggorm har aldrig gjort fel
S jag blir den hon stller till svars
Fr alla dom som svek och alla dom hon inte klarat av
Jag fyller upp ett tomrum
Den plats som nu har blivit min
Det r den funktion jag fyller
Ett alternativ till ingenting

Och jag r ltt att svlja
Fr ngon som slss p ett annat sprk
Jag str p kn och visslar
Tills hon glmmer bort mig och gr

r bara en i raden som
Riskerar allt fr resterna av en drm
Jag skriker snder molnen
Och strtar ner mot marken mrbultad och tmd

Jag blev en kvaddad stridsvagn
Och jag kommer aldrig riktigt in
Inder det hrda skalet
Dr en slipad huggorm byter skinn